

# РЕШЕНИЕ

№ 17904

гр. София, 27.05.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в**  
публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разглежда дело номер **9339** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 268, ал. 1, във връзка с чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Деметра Турс“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк][жилищен адрес] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 10, чрез адвокат А. Ч. против решение № ПО-87/03.09.2024 г. издадено от Х. М., и.д. Директор на ТД на НАП-гр. С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-00-1993/27.08.2024 г. по описа на ТД на НАП - [населено място] против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК изх.№ С.-023-002335/06.08.2024 г., издадено от Г. Ш., на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП - [населено място]

Жалбоподателят моли да се отмени обжалваното решение. Излага доводи за неправилност и незаконосъобразност на административният акт, постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че за да се наложат предварителните обезпечителни мерки главният инспектор по приходите се е позовал на предходна ревизия, която е приключила с ревизионен акт, който е прогласен за нищожен от съдебен орган с влязло в сила съдебно решение. Действията, извършени от един нелегитимен орган, във връзка с акт, който е прогласен за нищожен, са недействителни, нищожни и позоваването на тях било недопустимо. При налагането на обезпечителните мерки публичният изпълнител не е установил обстоятелството, че един от запорираните автобуси - автобус марка М., модел М. 515 ЦДИ С. 43, с

per. № СО 6852 АТ, с рама WDB9066571S284836, е бил предмет на кражба като същият е бил откраднат на 04.10.2017 г. Във връзка със сключена застраховка между „Д. - Общо застраховане“ и „Д. Турс“, е водено гр. дело № 48779/2018г. по описа на СРС - 54 състав. Твърди се, че не е изпълнено предходно съдебното решение, съгласно което трябвало да бъдат вдигнати всички запори, наложени на банковите сметки на дружеството, както и на МПС, собственост на „Деметра Турс“ ООД. Уведомленията до банките били изпратени едва на 13.08.2024 г., като на дружеството изобщо не било изпратено такова уведомление за наличие на Постановление за вдигане на запорите. Не били изложени конкретни мотиви, които да правят обоснован извода, че без налагането на предварителните обезпечителни мерки ще се затрудни събирането на предполагаемото публично задължение. Твърди се още, че след влизане в сила на съдебното решение, с което е прогласена нищожността на ревизионния акт по първоначалната ревизия, НАП е издала А. № П-22220224058725-004-001 от 16.04.2024 г. С този акт се възстановяват 86 400 лв. недължимо платени от „Д. турс“, въз основа на влязлото в сила решение на АССГ, потвърдено с Решение на ВАС по предходното производство, с което беше провъзгласена за нищожна ревизията на дружеството. НАП обаче не е предприело никакви действия по реално възстановяване на сумите в банковата сметка на дружеството, не са заплатени и направените от дружеството разноски, за които НАП е осъдено по съдебните дела.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, чрез процесуалните му представители адв. Ч. и адв. И., поддържат жалбата по подробно изложените в нея доводи и молят оспорения акт като незаконосъобразен да бъде отменен. Допълнително сочат, че обезпечителните мерки са допуснати върху сума в по-голям размер от предложената за установяване от органите по приходите. Претендират разноски на основание чл. 38 от ЗА, съобразно представен списък.

Ответникът – Директора на ТД на НАП С., редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрк. С., оспорва жалбата като изразява становище за нейната неоснователност. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

От представените по делото доказателства се установява, че със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220224001450-020-001/21.03.2024 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22220224001450-020-002/27.06.2024 г. и Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22220224001450-020-003/26.07.2024 г. е възложено ревизионното производство на дружеството жалбоподател за установяване на задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. и задължения за ДДС за данъчните периоди от 01.12.2018 г. до 28.02.2021 г. От страна на органите по приходите в хода на ревизията било установено, че „ДЕМЕТРА ТУРС“ ООД е осчетоводило текущи разходи по счетоводни сметки 601 „Разходи за материали“ фактури с предмет „офис консумативи“ с издатели „Смарт Офис България“ ЕООД и 602 „Разходи за външни услуги“ /фактури с предмет

„транспортни услуги“ с издатели „Тико Бус АЯ“ ЕООД, „Запрянов Травел“ ЕООД и „Надежда Туре“ ЕООД. При извършени насрещни проверки на цитираните контрагенти, същите са декларирали, че не са издавали на „ДЕМЕТРА ТУРС“ ООД декларирани от него фактури. След анализ на събраните доказателства и установените факти в хода на ревизията, ревизиращият екип е стигнал до извод, че „ДЕМЕТРА ТУРС“ ЕООД не доказва с първичен счетоводен документ по смисъла на чл. 10, ал. 1 или ал. 2 от ЗКПО във вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗСч., че е налице документална обосновадост на цитираните счетоводните разходи. С оглед установеното, на основание чл. 22, т. 1 и чл. 23, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 и 26, т. 2 от същия закон са преобразувани финансовите резултати за съответните години в посока увеличение със сумите на горепосочените разходи за материали и външни услуги. В хода на ревизията е установено, че „Деметра Турс“ ООД е декларирало извършени доставки на услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на друга държава-членка, с предмет международна транспортна услуга, по които получатели са контрагенти от Х., Н., Италия, А.. При предходно ревизионно производство „ДЕМЕТРА ТУРС“ ООД не е представило необходимите документи за доказване на извършените доставки със ставка 0 % по глава трета от ЗДДС, както и на извършените доставки на услуги със ставка 0 % по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС. На основание чл. 6, чл. 12, чл. 25, ал. 1, чл. 26, ал. 1 и чл. 66, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 67, ал. 2 от ЗДДС е начислен дължимият ДДС за недоказани доставки по глава трета от ЗДДС общо в размер на 27 018,51 лв. и за недоказани доставки на услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС общо в размер на 67 833,18 лв. По отношение декларираниите получени доставки и ползвания данъчен кредит от страна на органите по приходите било установено, че ревизираното лице е ползвало данъчен кредит по многобройни фактури на значителна стойност и ДДС, за които не е намерен насрещен документ при съпоставката с декларираниите от доставчици фактури, издавани към дружеството. В тази връзка били извършени насрещни проверки на контрагентите „Смарт Офис България“ ЕООД, „Тико Бус АЯ“ ЕООД, „Запрянов Травел“ ЕООД, и „Надежда Турс“ ЕООД, като същите са декларирали, че не са издавали на ревизираното лице декларирани от него фактури за покупки. При ревизията е формирано заключение, че в случая „Деметра Турс“ ООД не притежава оригинали: документи за декларираниите получени доставки, предвид което на основание чл. 71 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, упражнено през съответните данъчни периоди в обхвата на ревизията. В т.ч. за периодите от 01.12.2018 г. до 31.05.2020 г. непризнатият данъчен кредит е в общ размер на 45 555,36 лв.

Посочено било, че очакваният размер на задълженията, които допълнително ще бъдат установени с ревизионен акт, е общо 257 268.06 лв. в това число главница: 166 421.89 лв. и лихва 90 846.17 лв. към 30.07.2024 г., от които: 140 407.05 лв. главница и 77 114.70 лв. лихва за данък върху добавената стойност и 26014.85 лв. главница и 13 731 лв. лихва за корпоративен данък към 30.07.2024 г.

Във връзка образуваното ревизионно производство на 30.07.2024 г. от страна на орган по приходите М. Й. В. в качеството и на главен инспектор по приходите, извършващ ревизията, възложена със Заповед за възлагане на ревизия с № Р-22220224001450-020-001/21.03.2024 г. е направено Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с № Р-22220224001450-039- 002/30.07.2024 г.

Заповед за възлагане на ревизия с № Р-22220224001450-020-001/21.03.2024 г. е връчена на „Деметра Турс“ ООД по електронен път на дата 27.03.2024 г., видно от приложеното по

преписката удостоверение за извършено връчване.

За обезпечаване на вземанията с ПНПОМ с изх. № С.-023-0002335/06.08.2024 г., връчено на задълженото лице на 23.08.2024 г. били наложени обезпечителни мерки както следва: 1./ Запор върху налични и постъпващи суми по платежни сметки на „Деметра Турс“ ООД, открити при доставчик на платежни услуги „Айкарт“ АД за сума в общ размер на 98668.07 лв. и 2./ Запор върху следните МПС:

- автобус марка М., модел М. 518 ЦДИ С., рег. [рег.номер на МПС] , рама №WDB9066571S272514, година на производство 2008 г., мощност 135 kw, със застрахователна оценка 24300.00 лв.

- автобус марка С., модел С. ДЖЪМПИЕР 35, рег. [рег.номер на МПС] , рама №VF7ZCPMNC 17068182, двигател №43S22203619781, година на производство 2002 г., мощност 95 kw, със застрахователна оценка 9000.00 лв.

- автобус марка М., модел М. 315 ЦДИ С., рег. № С., рама №WDB9066371S 126386, двигател №64698651254960, година на производство 200 бг., мощност 110 kw, със застрахователна оценка 19800,00 лв.

- лек автомобил марка М., модел М. Е 220 ЦДИ, рег. [рег.номер на МПС] , рама № WDB2110061A805010, двигател № 64696130408587, година на производство 2005 г., мощност 110 kw, със застрахователна оценка 6800.00 лв.

- автобус марка S., модел СКАНИЯ ИРИЗАР ЦЕНТУРИ, рег. № С., рама № YS4K4X20001838570, година на производство 2001 г., мощност 309 kw, със застрахователна оценка 24500.00 лв.

- автобус марка М., модел М. 515 ЦДИ С. 43, рег. № С., рама № WDB9066571S284836, двигател № 64698551546033, година на производство 2008 г., мощност 110 kw, със застрахователна оценка 23900.00 лв.

- автобус марка S., модел СКАНИЯ ИРИЗАР ЦЕНТУРИ, рег. № С., рама № YS2K4X20001853890, двигател №627510, година на производство 2006 г., мощност 275 kw, със застрахователна оценка 35500.00 лв.

Така издаденото постановление е обжалвано от страна по административен ред пред директора на ТД на НАП С. от страна на дружеството жалбоподател с жалба с вх. № 94-В-610/17.10.2022 г. по описа на ТД на НАП С. и

- автобус марка I., модел И. 50 Ц 17 В, рег.№ С., рама №ZCF050C0005586456, година на производство 2006 г., мощност 122 kw, със застрахователна оценка 14800.00 лв.

Изпратено е запорно съобщение с изх. № С.-122-0013801/06.08.2024 г. до СДВР, като запорното съобщение е връчено на „Айкарт“ АД на 08.08.2024 г.

С жалба с вх. № 53-00-1993/27.08.2024 г. по описа на ТД на НАП С., „Деметра Турс“ ООД, ПНПОМ с изх. №С.-023- 0002335/06.08.2024 г. е обжалвало обжалвано по административен ред

пред директора на ТД на НАП С., като с решение № ПО-87/03.09.2024 г. издадено от Х. М., и.д. Директор на ТД на НАП-гр. С., жалбата като неоснователна е оставена без уважение.

По делото е приобщена административната преписка, както и представени от страните писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е подадена в срок, срещу акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, след проведено административно обжалване – задължителна процесуална предпоставка за обжалване по съдебен ред, което обосновава извода за процесуалната ѝ допустимост.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

Съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК решението, с което се потвърждава наложената обезпечителна мярка може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал. Условието, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка са определени от нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. Тоест, предмет на съдебен контрол в настоящото производство е както ПНОМ, така и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП - С..

В случая при извършване на служебната проверка, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в ТД на НАП - [населено място], съгласно правомощията му, определени в чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити. От своя страна и обжалваното решение на директора на ТД на НАП - С. е валидно и допустимо. Няма спор и, че решението е издадено от материално компетентен орган - директора на ТД на НАП - С., в срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно [чл. 121, ал. 1 от ДОПК](#), налагането на предварителните обезпечителни мерки се извършва от публичния изпълнител въз основа на мотивирано искане от страна на компетентния за това орган по приходите.

Видно от представените по делото писмени доказателства съдържащи се в административната преписка обезпечителното производство е започнало по мотивирано искане от орган по приходите във връзка с извършвана ревизия на „Деметра Турс“ ООД за установяване на задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. и задължения за

ДДС за данъчните периоди от 01.12.2018 г. до 28.02.2021 г. Предполагаемите публични вземания е в общ размер на 257 268.06 лв. в това число главница: 166 421.89 лв. и лихва 90 846.17 лв. към 30.07.2024 г., от които: 140 407.05 лв. главница и 77 114.70 лв. лихва за данък върху добавената стойност и 26014.85 лв. главница и 13 731 лв. лихва за корпоративен данък към 30.07.2024 г.

В мотивите на искането е посочено, че без налагането на предварителните обезпечителни мерки на „Деметра Турс“ ООД, събирането на задълженията на лицето ще бъде значително затруднено. Преценката за затрудненото събиране на задълженията на ревизираното лице е в компетентността на съответния орган по приходите, от който изхожда предложението, и който при извършването й действа в условията на оперативна самостоятелност /чл. 121, ал.1 от ДОПК/. В случая тази необходимост е мотивирана с предполагаемия размер на задължението. Тези обстоятелства са мотивирали компетентния орган да приеме, че ще бъде затруднено събирането на публичните вземания поради недостатъчно имущество на ревизираното лице, гарантиращо безпрепятственото им погасяване т.е. налице са визираните в закона фактически основания за налагане на ПОМ. Съответно изводите на публичния изпълнител, че без налагане на предварителни обезпечения съществува възможност при разпореждане от страна на ревизираното лице с негово имущество събирането на установените задължения да се затрудни, е основано на фактите и обстоятелствата, посочени от органа по приходите в искането.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал. 2 и чл.195, ал. 5 ДОПК. По делото липсват доказателства жалбоподателят да е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, поради което не е налице първата от посочените хипотези на закона, която да обуслови незаконосъобразността на наложената обезпечителна мярка и съответно нейната отмяна. Налице е и предвиденото в специалната разпоредба на [чл. 121, ал. 1 от ДОПК](#) изпълнително основание - предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на публичните задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Отправеното от компетентния орган по приходите мотивирано искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки, обвързва компетентния орган по [чл. 121, ал.1 от ДОПК](#) с произнасяне по него, но само в рамките на зададените му с искането параметри, както по отношение на субекта, така и относно размера на очакваните публични задължения. В тези рамки и с оглед на данните по преписката, публичният изпълнител е длъжен да прецени дали е налице необходимост от налагане на предварително обезпечение, като при произнасянето си този орган не може да излиза извън обхвата на направеното искане и да налага обезпечение за по-голям размер от очакваните публични задължения. В рамките на дължимата преценка и съобразявайки обстоятелствата по преписката публичният изпълнител е наложил процесата обезпечителна мярка, съответстваща на обезпечителната нужда и ограничена по размер до предполагаемия размер на задълженията съобразно принципа за съразмерност, според който наложеното обезпечение трябва да съответства на размера на публичното задължение, който следва и от императивната разпоредба на [чл. 195, ал.7 от ДОПК](#), приложима и в производството по налагане на предварителни обезпечителни мерки по силата на препращащата норма на [чл. 121, ал.1, предл. първо от ДОПК](#).

В тази връзка следва да се отбележи, че е неоснователно възражението на жалбоподателя за свръхобезпечаване на публичните задължения. ПНОМ № С.-023-002335/06.08.2024 г. е издадено във връзка предполагаемо публично вземане в размер на 257 268.06 лв. в това число главница: 166 421.89 лв. и лихва 90 846.17 лв. към 30.07.2024 г., от които: 140 407.05 лв. главница и 77 114.70 лв. лихва за данък върху добавената стойност и 26014.85 лв. главница и 13 731 лв. лихва за корпоративен данък към 30.07.2024 г. С така издаденото постановление от страна на публичния изпълнител е наложен заповест за сумата от общо 257 268.07 лева, като в тази връзка е наложен заповест върху постъпващите и налични суми по банкова сметка на дружество в размер на 98 668,07 лева, както и заповест върху 8 броя МПС със застрахователна стойност на размер на общо 158 600 лева.

В случая публичният изпълнител е предприел мерки за предварително обезпечаване на публичните задължения на жалбоподателя чрез наложените заповести върху наличните и постъпващи суми по банковата сметка на ревизираното лице, по негови депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, както и заповест върху притежаваните от него движими вещи. Евентуалното установяване на задължения в очаквания размер, е обстоятелство, което обуславя наличието на обезпечителна нужда, още повече че наложените в хода на ревизията предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121, ал.1 от ДОПК](#) са привременни и с определен срок на действие ([чл. 121, ал.4](#), във вр.с [ал.5 от ДОПК](#)).

Доколкото мярката е по реда [чл. 121 от ДОПК](#), тоест за бъдещи публични вземания, а не за съществуващи вече, въпросите относно размера на предполагаемите публични задължения, както и наличието на предпоставките по ЗДДС и ЗКПО, не следва да бъдат обсъждани в настоящото производство, тъй като същите са от компетентността на органа по приходите, извършващ ревизията, за когото възниква задължение за изготвяне на ревизионен доклад и ревизионен акт съгласно нормите на ДОПК, и които подлежат на контрол по реда предвиден в същия закон. Ето защо доводите изложени от жалбоподателя в тази връзка са неоснователни. Неоснователен е и доводът, че ПНОМ са наложени във връзка прогласен за нищожен РА и като такива същите са недействителни, и позоваването на тях било недопустимо. Видно е от отправеното искане, което е подробно мотивирано, че в него са изложени мотиви за наличието на обезпечителна нужда, като изрично е посочено, че ревизионното производство е образувано след решение № 2600 от 06.03.2024 г. на ВАС и въз основа на ЗВР от 31.03.2024 г. Констатациите на органите по приходите са направени въз основа на извършени действия и събрани доказателства именно в това ревизионно производство, а не в предходно такова.

Неоснователни са и останалите възражения на жалбоподателя.

Целта на предварителните обезпечителни мерки според [чл. 121, ал. 1 ДОПК](#) е да бъде предотвратено извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията му за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или ще се затрудни значително. Спазена е целта на закона, като жалбоподателят не е поставен в невъзможност да извършва дейността си.

Следователно от доказателствата по делото се налага извода, че са спазени законовите изисквания и наложените обезпечения целят гарантиране на държавата като кредитор с публични вземания.

Съдът намира, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки са издадени при правилно прилагане на закона и не

страдат от твърдените от жалбоподателя пороци. Жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

***По разностите по делото:***

При този изход на делото, доказана е по основание претенцията на ответника по жалба за присъждане на разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. - минимума по чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съобразно фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.197, ал. 2 във връзка с чл.144, ал. 1 и чл.161, ал.1, изречение трето от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град

**РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на „Деметра Турс“ ООД, ЕИК[ЕИК] против решение № ПО-87/03.09.2024 г. издадено от Х. М., и.д. Директор на ТД на НАП-гр. С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-00-1993/27.08.2024 г. по описа на ТД на НАП - [населено място] против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК изх.№ С.-023-002335/06.08.2024 г., издадено от Г. Ш., на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП - [населено място]

**ОСЪЖДА** „Деметра Турс“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП С. сумата от 100 /сто/ лева разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

**Я:**

**съди**